

Měsíční Aktuality Naší fArnosti

1·2025
21. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Žehnání adventních věnců (2024)

Adventní duchovní obnova (2024)

Foto na titulní straně:

Panna Maria Třebovická (2024)

Úvodník

„Naděje neklame“ (Řím 5, 5), opakuje papež František slova svatého Pavla, jimiž začíná bulu, kterou vyhlásil řádný Jubilejní neboli Svatý rok 2025, který je podle starobylé tradice slaven každých pětadvacet let.

Drazí farníci,
všichni máme být poutníky naděje, což je ostatně mottem tohoto Svatého roku. Jsme k tomu povoláni křtem, jímž byl každý z nás jako ratolest naroubován na vinný kmen, kterým je Kristus. Jako ratolest neříje sama ze sebe, nýbrž z kmene, tak ani křesťanská naděje není z nás, ale z Krista. On je totiž naší Nadějí (srov. 1 Tim 1, 1).

Boží království roste jako obrovské pšeničné pole, třebaže je na něm také plevel. Vždycky jsou problémy, řeči, války, nemoci. Ale klasy rostou. Budoucnost neznáme, ale víme, že Ježíš Kristus je největší milostí života, Božím objetím, jež nás nejen očekává v cíli, ale již nyní nás cestou provází a těší. I starosti a nezdary je možné prožívat se zacílením ke Kristu. Tato naděje neříká, že všechno bude takové, jak bychom si přáli. Neříká ani, že v nemoci vždy přijde uzdravení, ani že se všechno vyřeší. Říká však, že i to, co se vymyká našim plánům a tužbám, má smysl, třebaže ho ještě nemůžeme nahlížet. Naděje není uskutečněním našich představ, ale přesvědčením o smyslu toho, co se nám děje.

Naděje „zahrnuje přijetí toho, že určité věci se nestanou tak, jak by si člověk přál, ale že Bůh píše rovně na křivých rádcích“ (papež František, *Amoris Laetitia* 116). Bůh jistě dokáže vytěžit nějaké dobro z těžkých i špatných věcí, které člověk nedokáže na této zemi překonat.

Bud'me tedy poutníky v této naději a s touto nadějí. S odvahou v tomto Svatém roce krácejme vpřed jako svědkové naděje, jak nás k tomu vyzval otec biskup Martin v pastýřském listě 4. neděle adventní.

Panno Maria, Hvězdo poutníků, Matko naděje i Naděje, uč nás s nadějí kráčet k Naději, kterou je Ten, jehož jsi porodila, a vypros nám u Něho radost poutníků majících cíl.

+!

o. Karel

P. S. Otec biskup nám ve zmíněném pastýřském listě nabídl několik tipů, jak se jako společenství i jednotlivci stávat ukazateli naděje světu okolo nás:

- Věnujme čas modlitbě. Právě modlitba je školou naděje, a ta se modlitbou projevuje a žíví. Modleme se také za ty, kdo naději ztrácejí.
- Žijme víru autenticky a radostně. Lidé si totiž všímají, když někdo prožívá naději a pokoj i uprostřed těžkostí.
- Naslouchejme lidem kolem sebe s otevřeným srdcem, zejména těm, kdo zápasí s beznadějí nebo ztrátou smyslu.

- Buďme znamením naděje v konkrétní pomoci seniorům, lidem opuštěným a chudým.
- Přinášejme smíření tam, kde jsou konflikty – v rodině, na pracovišti nebo mezi přáteli. A vytvářejme prostředí, kde se lidé mohou cítit přijati a milováni.
- Když mluvíme o budoucnosti, dělejme to s nadějí, že Bůh je Pánem dějin a že i naše těžkosti mají svůj smysl. Je to mnohem potřebnější než se přidávat k všudypřítomnému stěžování si.

P. S. 2. Bližší informace k Jubilejnímu roku jsou např. na webových stránkách diecéze:

<https://doo.cz/jubilejni-rok-2025>

Je tam také ke stažení papežova bula apod.

P. S. 3. Děkuji všem, kteří v naší farnosti jakkoliv pomohli v různých počinech souvisejících s adventní a vánoční dobou!

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Leden 2025:

1. ledna – středa

2. ledna – čtvrtek

5. ledna – neděle

6. ledna – pondělí

12. ledna – neděle

17. ledna – pátek

18. ledna – sobota

19. ledna – neděle

21. ledna – úterý

24. ledna – pátek

25. ledna – sobota

26. ledna – neděle

28. ledna – úterý

31. ledna – pátek

Slavnost MATKY BOŽÍ PANNY MARIE

Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

2. neděle po Narození Páně

Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ

Svátek KŘTU PÁNĚ

Památka sv. Antonína, opata

Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

2. neděle v mezidobí

Památka sv. Anežky, panny a mučednice

Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola

3. neděle v mezidobí (Neděle Božího slova)

Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve

Památka sv. Jana Boska, kněze

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Leden 2025:

1. ledna – středa	Mše v 8.30 a 17.30
9. ledna – čtvrtek	Modlitby otců v 18.30
10. ledna – pátek	Tříkrálová sbírka ve 4. a 5. obvodu Poruby (na přihlášených adresách)
11. ledna – sobota	Tříkrálová sbírka v Třebovicích
12. ledna – neděle	Tříkrálová sbírka u kostela po obou mších
19. ledna – neděle	Sbírka na topení v kostele
20. ledna – pondělí	Mše za ty, kteří uklízejí kostel a faru v 17.30, po mši posezení na faře
26. ledna – neděle	Neděle Božího slova, sbírka na biblický apoštolát

Výhledově:

8. února – sobota	Sklízení vánoční výzdoby kostela (stromky, betlém) v 9.00
9. února – neděle	Obnova manželských slibů v závěru obou mší
14.-16. února	Duchovní obnova pro biřmovance
15. března – sobota	Postní duchovní obnova (P. Václav Fojtík)
3.-11. července	Velká chaloupka (Košařiska)
9. listopadu – neděle	Biřmování

V pondělí 20. ledna v 17.30 bude mše svatá za ty, kteří uklízejí náš kostel a faru. Všichni, kteří jsou zapojení do úklidu, jsou zváni nejen do kostela, ale poté na faru k jídelně-přátelskému setkání. Pokud by někdo byl ochoten zvýšit počet skupinek uklízejících kostel, necht' se nebojí ozvat. V loňském roce se po covidovém výpadku podařilo nastartovat pravidelný úklid společných prostor v přízemí fary. K této farnostilibe a patrně i Bohulibé aktivitě je možné se zapisovat v kostele za lavicemi.

Hromnice – žehnání svíce

Letos 2. únor, svátek Uvedení Páně do chrámu, připadá na neděli. Jako každoročně čtyřicátý den od slavnosti Narození Páně budou v úvodu mešní liturgie žehnány svíce. Tyto tzv. hromničky dříve lidé zapalovali zvláště při blížící se bouři, kdy hrozilo, že blesk podpálí dům nebo stodolu. „Dobrý oheň“ požehnané svíce měl ochránit před „zlým ohněm“ přinášejícím zkázu. Zapálení hromniční svíce bylo také pozváním k modlitbě a vyjádřením důvěry v Boží ochranu.

Dnes se bouří a blesků obáváme méně než naši předkové. Avšak i my zakoušíme, třebaže jiným způsobem, tutéž křehkost lidského života. Jelikož domov není jen stavba z cihel a dřeva, popř. modernějších ingrediencí, ale tvoří ho lidé, nabízí se použít hromniční svíce i v případě méně přírodních, ale neméně živelných katastrof, jako jsou třeba bouře hádek, hrozba rozpadu manželství, tragédie, nemoci a jiné nezmary, které domov sužují. Žehnutí svíce má tedy smysl i dnes. Ne proto, aby magicky a pověřeně chránily pohodu našich domovů, ale abychom se jimi nechali zvát k modlitbě a důvěře v Boha.

Církev žehná stvořené věci, aby se nám staly znameními Boží přítomnosti a pomoci, prostředky na cestě k němu. Pochopitelně bychom mohli zapálit jakoukoliv jinou svíčku, ale hromnička je požehnaná, a tak modlitbou církve spojená s konkrétní událostí dějin spásy, kdy byl Ježíš přinesen do Jeruzalémského chrámu, aby byl podle Mojžíšova zákona „obětován“. Stařec Simeon si ho bere do náručí a nazývá ho světlem k osvětlení (srov. Lk 2, 28–32).

Hořící svíce nám může připomenout, že Kristus je pro nás světlem na cestě pozemským životem, světlem v temnotách, obavách a strachu. V něm máme pravdivé poznání hodnot a smyslu života. Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života“ (Jan 8,12). Kéž nás touha následovat Pána vede k modlitbě. A modlitbou kéž roste naše víra, bez níž by nám neprospělo, ani kdybychom zapálili celý karton svíček. A tak si 2. února svíce k požehnání přineste, ale hlavně je nezapomeňte správně používat.

o. Karel

V Jubilejním roce 2025 budou pro mládež z celého světa organizovány v Římě dvě akce, které budou především poutěmi:

1. Jubileum teenagerů (12–17 let) od pátku 25. do neděle 27. dubna.

Akce je možné se zúčastnit v samostatných skupinách pouze se zajištěným doprovodem dospělého, který přebírá odpovědnost za účastníka mladšího 18 let. Sekce pro mládež ČBK neorganizuje dopravu nebo český program. Zajišťuje pouze nezbytnou koordinaci (zaslání informací, přihlašování skupin, distribuci poutních balíčků). Přihlašování do 20. ledna.

2. Jubileum mládeže (16–30 let) od pondělí 28. července do neděle 3. srpna.

Kromě mezinárodního programu Sekce pro mládež ČBK připravuje také český program a jednotlivé diecéze organizují společnou dopravu. Přihlašování probíhá do 18. března, pokud se kapacita nenaplní dříve. Je možné si vybrat poutní balíčky v několika variantách dle délky pobytu a data přihlášení.

Více informací na www.svetovednymladeze.cz.

Přehled úmyslů mší svatých

1. 1. v 8.30 Za farníky
1. 1. v 17.30
2. 1. v 17.30 Za † Josefa Michalíka, manželku, dceru, zetě a vnučku
3. 1. v 17.30 O pomoc při vyřešení problému
4. 1. v 7.00 Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za řeholní sestru Simeonu u příležitosti 70 let života
5. 1. v 7.30 Za † Oldřicha Orsáka, manželku, dceru a Boží ochranu pro živou rodinu
5. 1. v 9.30 Za † Villiho Kosáka, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu
6. 1. v 17.30
7. 1. ---
8. 1. v 17.00 Za farníky
9. 1. v 17.30 Za † manžele Oldřicha a Jiřinu Čiperovy a rodiče z obou stran
10. 1. v 17.30 Za živou a † rodinu
11. 1. v 7.00 Za živou a † rodinu
12. 1. v 7.30 O milost křtu a obnovení víry v rodině, za nenarozené děti zabité potratem a na poděkování za všechnu pomoc a obdržení darů
12. 1. v 9.30 Za pokřtěné v uplynulém roce
13. 1. v 17.30 Za † Pavla Volného, rodiče a sourozence
14. 1. ---
15. 1. v 17.00 Na poděkování za Boží doprovázení v manželství
16. 1. v 17.30 Za † manžela a všechny † z rodiny Doležalovy a Jiříčkovy
17. 1. v 17.30
18. 1. v 7.00 Za farníky
19. 1. v 7.30 Za † Zdeňku Babiařovou a živou rodinu
19. 1. v 9.30 Na poděkování za 80 let života
20. 1. v 17.30 Za ty, kteří uklízejí náš kostel a faru
21. 1. ---
22. 1. v 17.00 Za uzdravení dcery
23. 1. v 17.30 Za farníky
24. 1. v 17.30 Za † Dagmar Němcovou a syna Romana a ochranu živé rodiny
25. 1. v 7.00
26. 1. v 7.30 Za farníky
26. 1. v 9.30 Za † Augustinu Bartuskovou, manžela, syny Antonína, Jiřího, snachu Boženu a za živou rodinu
27. 1. v 17.30 Ke cti Ducha Svatého

28. 1. ---

29. 1. v 17.00 Za † rodiče a živou a † rodinu z obou stran

30. 1. v 17.30 Za † Ludmilu Grýcovou

31. 1. v 17.30 Poděkování za dar života a víry

POZNÁMKA: Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem.

SVATÝ MĚSÍCE

Vitalis z Gazy

Svatý Vitalis z Gazy, jehož památku slavíme 11. ledna, byl egyptský poustevník ze 7. století, který, podobně jako všichni pouštní otcové před ním, prožíval svůj život v postu a modlitbě. Když mu bylo kolem šedesáti let, zanechal po mnoha letech strávených v poušti svůj poustevnický život a odešel do Alexandrie. Tam

pracoval jako nádeník a celodenní námáhavou prací si vydělával peníze, které pak utrácel v místním nevěstinci. Každou noc tento někdejší poustevník platil za to, že ji bude moci strávit pokaždé s jinou prostitutkou.

Není divu, že obyvatelé Alexandrie byli jeho chováním zděšeni a oznámili to alexandrijskému patriarchovi. Ale ať si stěžovali sebečastěji, patriarcha jim vždy odpověděl, že se mají starat o své záležitosti. Když se jim Vitalise od takového chování nepodařilo odradit, začali mu projevovat své opovržení. Posmívali se mu, obtěžovali ho a dělali

mu ze života peklo, až ho jednou na ulici někdo napadl a zabil. Když ho našli, svíral v ruce kus papíru, na kterém byla napsána slova z 1. listu Korintánům: „Proto nic nesudte předčasně, než přijde Pán. On také vynese na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké měl kdo

úmysly“ (1 Kor 4, 5). Křesťané v Alexandrii už ale svůj soud vynesli. „Konečně jsme se ho zbavili,“ mysleli si, avšak jen do jeho pohřbu.

Totíž poté co byl zabit na ulici, desítky (ne-li stovky) bývalých prostitutek jeho smrt oplakávaly. Všechny vypoovídaly o tom, že Vitalisovi vděčí za záchranu své duše, protože když k nim chodil, předal každé z nich všechny své vydělané peníze se slovy: „Tady jsou tvé peníze. Chci si tě koupit na jednu noc bez hříchu.“ Ženy mohly tu noc klidně spát a on nad nimi mezitím bděl a modlil se za ně.

„Proč to děláš?“ ptávaly se ho a Vitalis jim odpovídal, že jsou milované a že mají mnohem větší cenu než to, co samy udělaly nebo co bylo uděláno jim. Říkal jim, že Ježíš zemřel proto, aby je spasil a osvobodil od hříchu a že Otec v nich má své zalíbení – ať se děje, co se děje. Modlil se s nimi a četl jim z Písma, a když byly připravené to vše přijmout, pomohl jim najít cestu z jejich tíživého postavení. Domlouval sňatky a zajišťoval pro ně věna nebo hledal kláštery, které byly ochotné tyto ženy přijmout. Žádal za to jediné – aby o tom, co dělá, nikomu neříkaly, protože kdyby jeho skutky vešly ve známost, nejspíš by ho poslali někam daleko od těch žen, kterým chtěl sloužit – každou noc, celé roky, za cenu své dobré pověsti, a nakonec i života.

Dlouho před tím, než lidé pochopili, že oběti obchodu s lidmi jsou skutečné oběti, sv. Vitalis v těchto padlých

ženách viděl vyvolené dcery Krále. Nesnažil se jim jen bránit v dalším hříchu, ale chtěl jim, bez ohledu na cenu, kterou za to zaplatí, ukázat, že mají svou hodnotu.

Svět potřebuje kazatele, ale také potřebuje lidi jako sv. Vitalis – citlivé, jemné misionáře, kteří nejprve kážou láskou a až potom slovy šeptanými rozbolavěle duši. Sv. Vitalis se vzdával spánku a jídla, aby zlomeným a trpícím ženám mohl říkat, že jsou milovány.

Kéž nám svědectví sv. Vitalise z Gazy připomíná, jakou máme hodnotu. Kéž nás inspiruje k boji za důstojnost využívaných a zneužívaných, hříšníků, lidí s traumatem nebo lidí jakkoli jinak křehkých. Kéž nám dá odvahu hlásat evangelium za všech okolností a za jakoukoli cenu. A kéž se na jeho přímluvu my všichni naučíme milovat Ježíše víc než svou dobrou pověst a víc než svůj život.

Podle knihy Svatí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou

církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysl Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za právo na vzdělání uprchlíků

Modleme se, aby pro migranty, uprchlíky a ty, kteří jsou zasaženi válkou, bylo respektováno právo na

vzdělání, které je tak důležité pro rozvoj lepšího světa.

2. Národní úmysl: Za plodné prožití Svatého roku

Modleme se, aby nám Jubilejní rok přinesl prohloubení vztahu s Bohem, novou lásku ke každému člověku a obnovený život z Ducha Svatého.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý František Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za ty, kdo ztrácejí naději

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Průčelí Lateránské baziliky nám hlásá význam tohoto chrámu: „Matka a hlava všech kostelů Města a světa.“ Tedy jakýsi viditelný obraz Kristovy světové církve. Svátek Posvěcení lateránské baziliky nám má připomenout úctu ke každému Božím domu, především pak s vědomím toho, že mé srdce má být chrámem Božím. A tak na základě dnešního evangelia vybraného pro dnešní svátek (Jan 2, 13–22) se můžeme ptát, jestli někdy svými hříchy neděláme z Božího příbytku tržnici. Naopak je hezké, když z tržnic vznikají chrámy.

A dotkněme se ještě prvního čtení (Ez 47, 1–2.8–9.12) o životodárné vodě vyvěrající z chrámu: kéž i my chceme tržnice tohoto světa zavlažovat živou vodou vytékající z chrámu, posvěcovat tento svět svou modlitbou, obětí, věrností. Být potrubím Boží milosti.

„Dala všechno, co měla, celé své žitobytí“ (Mk 12, 44). Mohli bychom to také přeložit tak, že ona vdova z evangelia dala celý svůj život. My, bratři a sestry, dáváme Bohu vždycky žalostně málo, pokud mu nedáme celý náš život, což se pak zároveň stává naší životní výhrou.

A to se stalo při křtu. Jenže my musíme denně svůj křest „ratifikovat“ – znovu a znovu se dávat Bohu, což se má konkrétně projevovat i v životě. Nestačí to jen tak říct. Je potřeba podle toho žít. My Bohu nedáváme nic z toho, co je naše, protože všechno je jeho – kromě našeho vzdálení se od něho, tedy našeho hříchu.

Vdova ze Sarepty, před tím, než dá, nevnímá svoji perspektivu moc růžově. A patrně to tak i bylo. „Nasbírám teď trochu dříví a půjdu to připravit sobě a synovi. Sníme to a umřeme“ (1 Král 17, 12b). Ale ona nejdříve nasytí Hospodinova proroka na jeho pokyn a najednou má dostatek pro sebe i pro svého syna.

Budu-li se tedy starat jen o to, co potřebuji já, a tak se zapouzdřím sám v sobě, nikdy nebudu spokojen a nebudu mít dost. Slovy prvního čtení: najím se a umřu.

Jasně, máme málo času, málo sil, málo zdraví, málo schopností, málo peněz... A proč mi toho Bůh dává tak málo? Kdybych měl dost, tak bych potom z toho dal Jemu. No, tak to je čistě světský kalkul, který ovšem my, kteří nepatříme tomuto světu, prakticky v našem duchovním životě žijeme. Když budu mít nadbytek, tak potom něco dám, potom něco udělám, potom nějak pomůžu. Buď jsem starý, nebo mladý, buď mám malé děti, nebo velké děti, nebo žádné děti, buď musím do

práce, nebo už mám odpracováno... Všechno, a ještě mnoho jiného, mi může posloužit jako důvod, proč nemohu, třeba i něco málo, udělat ve farnosti. Nemáme hledat důvody proč ne, ale spíše se máme ptát „jak“.

Někdy tak jakoby šmahem odsuzujeme například starozákonní praxi desátků. Řekneme, že je to farizejské, že důležité je přece to, co máme v srdci. To je zcela jistě pravda, ale často je měřítkem nitra právě vnější čin. Bylo by velmi omezující vnímat onen desátek jen z pohledu peněz. Můžeme ho pojmut například také jako desátek času, energie, ochoty. Nebo třeba jako na dvacátek, třicátek, padesátek...

Tím, že Bohu něco dám, tím, že něco udělám pro Boží církev, mohu něco obrovsky získat. Ale jistě je to záležitost víry, kterou vidíme na vdovách z dnešní bohoslužby slova (1 Král 17, 10–16; Mk 12, 38–44). Je to záležitost víry, takže pokud v Boha prakticky nevěřím, nebude to nic pro mě. Záležitost víry – tedy není to o citu, ale o vůli a o rozhodnutí. Podobně jako v rodině: člověk taky necítí, že se mu chce v noci vstávat k plačícímu dítěti, ale není to o citu, ale o tom, že to prostě udělá.

Naše farnost žije z darů, jak je zřejmé, což zase není omezeno jenom na finance, ale často jsou dary velmi prosté: někdo třeba vytáhne chrobáka z kroupky dřívě, než se tam rozloží, někdo
(pokračování na str. 14)

Dětské okénko na téma: Kolik bylo mudrců?

Mudrci neboli „králové“ byli podle tradice tři.

Kolik jich ale přišlo do Betléma doopravdy?

Doplň vynechaná slova z textu do křížovky níže, abys jejich počet objevil!

Kdo nezvládne tajenku, může na protější straně zkusit doputovat po stopách mudrců až do Betléma.

Když se _____ (4) narodil v Betlémě v Judsku za času _____ (2) Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten _____ (6) _____ (3) král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto _____ (5) se mu přišli _____ (1).“

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									

Svátek Tří králů (neboli Slavnost Zjevení Páně) 6. ledna je vyvrcholením Vánoc. Svátek vyzdvihuje skutečnost, že vtělený Bůh Ježíš Kristus nepřišel jen pro izraelský národ, ale že přišel pro všechny národy, které reprezentují právě Tři králové – mudrci z Východu.

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s použitím textu ze zdroje: www.vira.cz. Zdroj obrázků: deti.vira.cz - stejně jako křížovky, kterou vytvořilo Katechetické středisko AP 2020.

uvidí pavučinu a z vlastní iniciativy ji odstraní, někdo zazpívá, zahraje, někdo zamete, když vidí, že by se mělo zamést.

A je tu spousta, spousta dalších drobných věcí, které mnozí skrytě konáte – a moc díky za to.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

DEI VERBUM

(Věřoučná konstituce o Božím zjevení)

Třetí kapitola: BOŽSKÁ INSPIRACE A VÝKLAD PÍSMÁ SVATÉHO

Božská inspirace a pravdivost Písma svatého

Co bylo Bohem zjeveno a je v Písmu svatém obsaženo a vyjádřeno, bylo zaznamenáno z vnuknutí Ducha Svatého. Svatá matka církev totiž považuje podle apoštolské víry všechny knihy jak Starého, tak Nového zákona se všemi jejich částmi za posvátné a kanonické, protože jejich původcem je Bůh, neboť byly sepsány z vnuknutí Ducha Svatého (srov. Jan 20, 31; 2 Tim 3, 16; 2 Petr 1, 19–21; 3, 15–16) a jako takové byly církvi předány. K sepsání posvátných knih si však Bůh vybral lidi a použil jich s jejich schopnostmi a silami, působil v nich a skrze ně (srov. Žid 1, 1 a 4, 7; 2 Sam 23, 2; Mt 1, 22), aby jako praví autoři zapsali všechno to a pouze to, co on chtěl.

Protože tedy všechno, co tvrdí inspirovaní autoři neboli svatopisci, se musí považovat za tvrzení Ducha Svatého, je třeba uznat, že knihy Písma svatého učí spolehlivě, věrně a bez omylu pravdu, kterou chtěl mít Bůh zaznamenanou v Písmu svatém pro

naši spásu. Tak tedy „veškeré Písmo je vdechnuto Bohem a je dobré k poučování, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo“ (2 Tim 3, 16–17).

Jak vykládat Písmo svaté

Protože však Bůh mluví v Písmu svatém prostřednictvím lidí lidským způsobem, musí vykladač Písma svatého, chce-li pochopit, co nám chtěl Bůh sdělit, pozorně zkoumat, co měli svatopisci skutečně v úmyslu vyjádřit a co chtěl jejich slovy zjevit Bůh.

Abychom vystihli úmysl svatopisců, je třeba přihlížet mimo jiné i k literárním druhům. Jinak totiž podávají a vyjadřují pravdu texty v různém smyslu historické, jinak texty prorocké nebo básnické, ještě jinak další druhy slovního projevu.

Dále je třeba, aby vykladač pátral po smyslu, jaký v daných okolnostech a v dobové i kulturní situaci chtěl svatopisec vyjádřit a vyjádřil pomocí literárních druhů v té době užívaných.

Abychom totiž správně pochopili, co chtěl autor posvátného textu písemně vyjádřit, je třeba pozorně přihlížet k tehdejšímu vžitým způsobům myšlení, řeči a vyprávění, jaké byly běžné v jeho době, i ke způsobům, kterých se tehdy obvykle užívalo při vzájemném styku mezi lidmi.

Protože však se má Písmo svaté číst a vykládat v témž Duchu, ve kterém bylo napsáno, v zájmu správného vystižení smyslu posvátných textů je třeba neméně pečlivě přihlížet k obsahu a jednotě celého Písma a přitom mít na zřeteli živou tradici celé církve a analogii víry. Je povinností exegetů přispívat podle těchto pravidel k pronikavějšímu pochopení a výkladu smyslu Písma svatého, aby na základě

předběžné vědecké práce dozrál úsudek církve. Neboť všechno z oboru výkladu Písma nakonec podléhá posouzení církve, která plní božský příkaz a službu uchovávat a vykládat Boží slovo.

Bůh se projevuje lidským způsobem

V Písmu svatém se tedy projevuje, vždy bez porušení Boží pravdy a svatosti, podivuhodná „blahosklonnost“ věčné Moudrosti, „abychom poznali nevýslovnou Boží dobrotivost a jak Bůh přizpůsobil svou řeč z ohledu na naši přirozenost“. Boží slova se totiž, vyjádřená lidskými jazyky, připodobnila lidské mluvě, jako se kdysi Slovo věčného Otce stalo podobným lidem, když na sebe vzalo slabé lidské tělo.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 12. 2024

Drahé děti, modlete se, modlete se, modlete se, aby mír zavládl v každém srdci a převládl nad každým zlem a nepokojem. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.

ZRNÍČKA Z BIBLE

Budeš-li chodit po mých cestách, a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí.

Zach 3, 7

Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání. Hospodin ho bude ochraňovat, zachová mu život, bude mu na zemi blaze. Zvůli nepřátel ho nevydávej! Hospodin ho podepře na loži v jeho mdlobách. V nemoci mu změníš celé lůžko!

Žl 41, 2-4

Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, přikrývku, která přikrývá všechny pronárody. Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme potupu svého lidu z celé země, tak promluvil Hospodin.

Iz 25, 7-8

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Mt 2, 1-2

Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké, kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěřil to

pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám patří? Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

Lk 16, 10-13

Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně! Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. Moje ovce slyší můj hlas, já je znám a ony jdou za mnou a já jim dávám věčný život, nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyvrve.“

Jan 10, 24-28

Není rozdíl mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.

Řím 10, 12-13

STŘÍPKY

„Jsou to právě vaše nepravosti, co vás odděluje od vašeho Boha, vaše hříchy zahalily jeho tvář před vámi, proto neslyší“ (Iz 59, 2).

Jsou slova, kterým sekulární svět rozumí, ale nemá je rád. Jedním takovým slovem je hřích. Jsou to naše hříchy, které jsou překážkou mezi námi a Bohem. Ale opravdu nás Bůh neslyší? Pokud hříšník prosí o odpuštění, Bůh ho slyší. A také ho vyslyší a jeho hřích mu odpustí. Jediným řešením je pokání – další slovo, kterému sekulární svět rozumí, ale nemá ho příliš rád. Pokání je hrozně těžké. Jakmile se pro ně rozhodnete, jde už vše jako po másle.

„Všechny cesty člověka jsou čisté v jeho očích, Hospodin však zkoumá motivy“ (Př 16, 2).

Dnešní verš nás varuje, že můžeme dělat dobré věci ze špatných motivů: můžeme někoho chválit, abychom

získali jeho přízeň; můžeme dát hodně peněz na charitu, aby se mluvilo o naší štědrosti... Je to Boží milost, když prohlédneme a zjistíme, že naše skvělé jednání vycházelo z pochybných, nebo přímo záporných motivů. Když si to přiznáme, uděláme nebeskému Otci radost. Bůh nás miluje.

„Proti tobě samému jsem zhřešil, udělal jsem to, co je zlé v tvých očích“ (Ž 51, 6).

Naším základním hříchem je, že žijeme, jako by Boha nebylo nebo jako by nebyl svatý. Pro nás je důležité pochopit, že pokud jsme se dopustili hříchu, zhřešili jsme především vůči Bohu. Potřebujeme především jeho odpuštění a smíření s ním. To nám dodá sílu, abychom se omluvili i lidem, kterým jsme ublížili, a abychom se snažili napravit, co se dá.

*Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová
Biblické citáty jsou použity z Českého studijního překladu*

RETRO (2015)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

ROZHOVOR: Lidé v naší farnosti

Jsme velmi rádi, že Manu netvoří jen několik osob, ale má již celou řadu pravidelných i nepravidelných příspěvů. Mezi ty zdánlivě nenápadné, ale

pravidelně píšící, patří paní Štěpánka Vitásková. Spolupracuje však nejen jako autorka, ale každá Mana jí doslova projde rukama. Je obdivuhodné, že ač

již téměř nevidí, náš farní zpravodaj poté, co je vytištěn na formát A4, pečlivě list po listu překládá a připravuje k finálnímu sešití do podoby, jakou všichni známe. Protože paní Štěpánka patří zároveň k největším pamětnicím v naší farnosti, bylo pro nás velkou radostí trochu ji vyzpovídat a podělit se o její odpovědi se všemi čtenáři.

Kdy jste se vlastně rozhodla přispívat do Many a proč?

Úplně první článek, který jsem do Many napsala, byl o tom, jak jsme doma prožívali Vánoce v roce 1938, kdy jsme byli obsazeni Němci (článek byl otištěn v historicky druhém čísle Many, které vyšlo před Vánoce roku 2005 – pozn. red.). Důvodem byla žádost tehdejšího šéfredaktora Many, abych napsala, na které Vánoce nejvíce vzpomínám. Pak jsem si řekla, že by nebylo špatné přiblížit lidem moudrost Bible a začala jsem pravidelně psát „Zrníčka z Bible“.

Patříte ke generaci, jejíž paměť dosahuje velmi daleko do minulosti. Byl zde někdy předtím podobný farní zpravodaj, jakým je dnes Mana?

Nepamatuji si, že by byl. Časopisy byly různé, např. v náboženství nám pan farář objednával časopis *Květy mládí*, *Anděl strážný*, ale přímo o farním zpravodaji nevím.

Myslíte si, že je dobré mít ve farnosti takový zpravodaj?

Myslím si, že ano. Chodí tady nejen lidé z Třebovic, kteří se léta znají, ale patří sem i obyvatelé části Poruby. Také díky Maně mají možnost lépe se s farností ztotožnit.

K Vaším nejčastějším a pravidelným příspěvkům patří „Zrníčka z Bible“, o nichž jste už hovořila. Čím pro Vás samotnou tato „zrníčka“ jsou?

Často pro mne bývají orientačním bodem a povzbuzením ve složitých životních situacích.

Prožila jste již v naší farnosti desítky let a mnoho dobrých i horších chvil. Co byste ráda vzkázala ostatním farníkům?

Berme život ve farnosti radostně, držme spolu a vzájemně se tolerujme.

A na závěr tady mám krátký dotazník. Je nějaký svatý (světice), který Vás zvláště inspiruje?

Od mládí Panna Maria. Za války v roce 1942 jsem se stala členkou Mariánské družiny dívek s názvem *Neposkvrněného Početí Panny Marie a pod ochranou blahoslavené Anežky České*. V té době jsem se také setkala při exerciciích v Bojkovicích s pozdějším kardinálem Františkem Tomáškem, tehdy ještě katechetou. Dodnes vzpomínám na sílu jeho osobnosti.

Oblíbená kniha a film?

Silný dojem ve mně zanechala kniha *Život chirurgův*, jejímž autorem je

Andrea Majocchi, protože to byla kniha, kterou jsem si mohla půjčit ve farní knihovně jako patnáctiletá poprvé v oddělení pro dospělé :-). Co se týče filmu, ráda si připomenu filmy pro pamětníky, především s Oldřichem Novým.

Kterou píseň či skladbu byste si pustila, kdybyste se cítila opravdu mizerně?

Mám ráda píseň od Věry Martinové *Až na vrcholky hor*; píseň *Den se v růži*

skryl z filmu *Tenkrát na západě* v podání Věry Špinarové a ráda si také zazpívám část skladby *Česká píseň* od Bedřicha Smetany, kterou jsme kdysi nacvičovali ve sboru pod vedením prof. Josefa Kubenky. Z chrámových písní je mou oblíbenou *Blíž k Tobě, Bože můj*.

Děkuji za rozhovor, přeji vše dobré a ještě celou radu Zrníček z Bible

(za redakci se ptal Lukáš Volný)

STŘÍPKY: ...a za námi Silvestr

Tvá prikázání jsou geniální, Pane. Doufám jen, žes je nestáhl někde z internetu!

„A zde vidíte lebku svatého Ludigarda,“ říká průvodce turistům v jednom chrámu ve Florencii.

„Lebku svatého Ludigarda nám ukazovali v kostele v Miláně,“ namítají turisté.

„Tam mají světcovu lebku z mladších let, my máme lebku z doby jeho dospělosti,“ nedá se vyvést z konceptu průvodce.

„Vy máte možnost poslouchat vynikající teology, to je pro vás snadné věřit. Děkujte Bohu za to!“

„Ano, děkuji Bohu za to, že ještě věřím, i když jsem slyšel mluvit tolik různých teologů.“

V nejmenovaném poutním chrámě se na počátku svatopostní doby nenašlo dosti ochotných lidí na úklid. Pan farář nad tím mávl rukou a řekl: „Bude se zpívat píseň *Pozdvihni se duše z prachu*, tak ať se má alespoň z čeho zvedat.“

STŘÍPKY: Dětská moudra

Nechápu, proč se mamka hněvá, že jsem rozbil vázu. Stejně byla stará a dokonce čínská; kdyby byla aspoň naše...

Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme využít: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky, a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.

Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.

Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.

Když babičku bolí zuby, dá je do skleničky.

Když se mi narodil bratříček, dali ho do akumulátoru.

VESELÝ

Novicmistr v klášteře se každý den v určitém hodinu objeví na balkoně. Lidé jsou zvědaví a vyptávají se na příčinu. „Nuže, v tom čase míváme hodinu zpěvu a nechci, abyste si mysleli, že novice bijí,“ odpověděl řeholník upřímně.

Otec se ptá syna: „Co dnes kázal kněz na mši svatě?“

„Říkal, že rodiče se na to nemají ptát dětí, ale mají přijít do kostela osobně.“

„Všiml jsem si, že tvůj otec má nateklé tváře. Od zubů?“

„Ne, od modlitby.“

„Nekecej!“

„Nekecám, modlili jsme se Otčenáš a při slovech „zbav nás od zlého“ se táta podíval na mámu a ona si toho všimla.“

Mladá žena se vdala a za několik let měla již půl tuctu ratolestí. Kamarádky

Nejsem pokřtěný, ale očkován jsem.

Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.

Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

usoudily, že by jí měly přinést dárek, a koupily dřevěnou ohrádku pro děti. Po nějakém čase se setkají ve městě a maminka si dárek nemůže vynachválit: „Ohrádka je fantastická věc, velice vám děkuji. Každý den odpoledne do ní vlezou a děti se ke mně nedostanou.“

„Sedněte si, babičko!“ vstane mladá dívka ze sedadla.

„Jen seď, děvčátko, vystupuji na následující stanici.“

„Klidně si sedněte, nejsme v tramvaji, ale v čekárně u doktora.“

„Nechápu, jak mohl někdo uhodnout můj PIN na kreditce,“ stěžuje si dívka.

„Jaké jsi měla číslo?“

„Rok, kdy papež Gregor IX. svatořečil Dominika de Guzmána, zakladatele dominikánů.“

„Kdy se to stalo?“

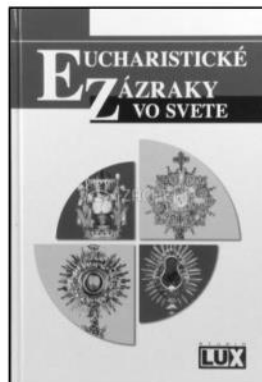
„V roce 1234.“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

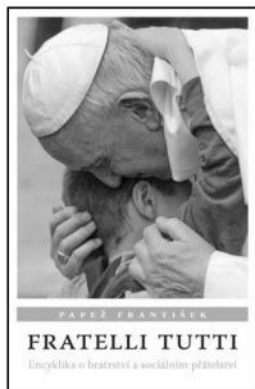
ACUTIS, Carlo: *Eucharistické zázraky ve světě*

Kniha *Eucharistické zázraky ve světě* vznikla na základě materiálů, které sesbíral blahoslavený Carlo Acutis pro výstavu *Eucharistické zázraky ve světě*. Cílem eucharistických zázraků je poukázat na to, abychom nehleděli jen na vnější vzhled (chleba a vína), ale na podstatu, na skutečnost, kterou je tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista.

Začneme v Itálii a vydáme se na cestu kolem světa, abychom objevili tajemná znamení, kterými chtěl Ježíš potvrdit svou skutečnou přítomnost v Eucharistii. Od raného středověku až po současnost.

Papež František: *Fratelli tutti. Encyklika o bratrství a sociálním přátelství*

Hlavním tématem encykliky je „sociální přátelství, které nikoho nevyklučuje“ a „bratrství otevřené pro všechny“. Papež František nejprve neobyčejně přesně a v souvislostech reflektuje nezdravé tendence v současné globalizované společnosti, politice, hospodářství a médiích. Na jedné straně vidí bezbřehý individualismus, ztrátu smyslu pro společné dobro a vylučování starých, nemocných či nenarozených z našeho obzoru, na straně druhé bezmezný konzum, magickou víru v to, že trh vyřeší sociální a ekonomické problémy, nebo sílící nacionalismus a populismus v politice.

Papež ovšem nezůstává jen u kritiky. Jako muž naděje povzbuzuje křesťany i všechny lidi dobré vůle ke vzájemnému setkávání a rozvíjení vztahů uvnitř menších i větších společenství.

RECEPTÁŘ

Mrkvové muffinky

Ingredience:

300 g hladké mouky
 300 g mrkve – oloupat a nastrouhat
 najemno
 1 velké jablko – nastrouhat najemno
 200 ml řepkového oleje
 150 g cukru moučky
 1 vanilkový cukr
 3 vejce
 70 g hořké čokolády – nasekat
 50 g směs ořechů – nasekat
 2 čajové lžičky skořice

1,5 čajové lžičky sody bikarbony
 1 prášek do pečiva
 špetka soli

Postup:

Vejce ušleháme do pěny s moučkovým cukrem a vanilkou. Poté už jenom vařečkou přidáváme ostatní ingredience. Košíčky na muffiny naplníme do $\frac{3}{4}$ objemu a pečeme asi 25 minut při teplotě 180 °C.

Janka Šolcová podle kuchařky J. Maršálka

Vyluštěná tajenka z Dětského okénka
 z minulého měsíce:

S	P	L	N	I	L	O	S	E	P	Í	S	M	O
S	V	A	T	É	, R	A	D	U	J	M	E	S	E
V	P	Á	N	U	!								

 MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
 V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610
<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2025

Svatý Mikuláš (2024)

Adventní duchovní obnova (2024)

Iniciace nových ministrantů (2024)

Iniciace nových ministrantů (2024)

